

TEKST: MARIEKE VAN TWILLERT
FOTOGRAFIE: ED VAN RIJSWIJK

TIM TEN CATE

INTERVENTIECARDIOLOOG

‘JE BENT BEZIG
MET HET NU,
MAAR OOK MET DE
LANGE TERMIJN’

Tim ten Cate (40), interventiecardioloog in het Radboudumc, woont tien minuten van het ziekenhuis. Tijdens een avond- of weekenddienst staat zijn diensttas altijd klaar. Hij kan meteen weg. Ziekenhuispas, bril, autosleutel, parkeerpas, bankpas – en soms een appel of een tekening van een van zijn drie kinderen.

‘Tijdens de autorit bereid ik me mentaal voor. Welke patiënt me te wachten staat, weet ik niet, maar ik maak vast een plan. Eenmaal bij de patiënt, gaat het plan altijd net iets anders. Je overlegt met het team en daarna ben je op jezelf aangewezen. De ingreep zelf verloopt heel binair; het kan naar links of anders naar rechts. Dat vergt weinig denkwerk. Je neemt een beslissing en hebt geen tijd om te reflecteren. Je bent bezig met het nu, het dotteren, maar ook met de lange termijn: wat kun je betekenen voor deze patiënt?’ Gaat alles volgens plan, dan duurt de hele procedure vijftien tot twintig minuten. Snel schakelen is essentieel. ‘Juist daarom werken we in een gesloten team: we zijn zo op elkaar inge-

speeld. Het is belangrijk dat het hele team zich senang voelt. Samen sleep je een patiënt door een acute situatie heen, en dat is de charme van het vak.’

Op cruciale momenten kun je niet ieders overwegingen meenemen voordat je een beslissing neemt, zegt Ten Cate. ‘Al is het stoppen van een behandeling altijd een teambeslissing. Nederland is een afrekenland, alles moet gemeten en gecontroleerd. Maar dit – een team dat goed draait – kun je eigenlijk niet meten. Als het minder goed afloopt, dan reflecteer je met elkaar. *When you did your utmost, there is nothing you can do.* Dat moet je accepteren. Toch is het natuurlijk zwaar, zeker als een jong iemand doodgaat. Mijn dochter van 7 merkt dat onmiddellijk als ik thuiskom. Dan troost zij mij, in plaats van andersom.’ ■